

ROMÂNIA  
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI  
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1000/2019

**ÎNCHEIERE**

Ședința publică din data de 10.06.2019

|            |   |
|------------|---|
| Președinte | - |
| Judecător  | - |
| Judecător  | - |
| Grefier    | - |

Pe rol fiind judecarea recursurilor declarate de pârâții ....., împotriva sentinței nr. .... din data de ..... pronunțată de ....., în contradictoriu cu intimatul-reclamant .....

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns avocat ....., pentru intimatul-reclamant ....., lipsă fiind recurenții-pârâți .....

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că recursul se află la al doilea termen de judecată, după care:

Intimatul – reclamant prin apărător învederează că nu mai are alte cereri de formulat.

Curtea acordă cuvântul apărătorului intimatului atât pe cererea de sesizare a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cât și în combaterea recursului declarat în cauză.

Intimatul – reclamant ....., prin avocat solicită admiterea cererii de sesizare a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, fiind întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 NCPC, respectiv chestiunea de drept ridicată este nouă, esențială și susceptibilă să dea naștere unei interpretări diferite mai ales după emiterea Legii nr. 234/2019 în legătură cu obligativitatea emiterii sau nu a actelor normative subsecvente legii pentru a se acorda aceste drepturi salariale și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar ICCJ nu a statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

Pe fond, apărătorul intimatului solicită respingerea celor două recursuri ca nefondate, având în vedere că anterior apariției Legii nr. 234/2019, cât și ulterior a existat bază legală pentru acordarea indemnizației pentru grad profesional, care a fost prevăzută în mod expres prin dispozițiile Codului silvic, în prezent conform art. 120 alin. 4 în urma republicării, în vechea reglementare fiind prevăzută de art. 127 din Legea nr. 46/2008. Solicită instanței să constate că având în vedere că printr-o hotărâre a guvernului anterior nu au fost prevăzuți coeficienții în funcție de care să se determine indemnizația, legiuitorul prin Legea nr. 234/2019 a reglementat în mod expres acest lucru și observând că există bază legală pentru acordarea indemnizației apreciază că hotărârea instanței de fond este legală și temeinică. În ceea ce privește recursul declarat de ministerul pârât solicită respingerea excepției calității procesuale sale pasive. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată, solicitând instanței să ia act de renunțarea în parte a cererii de chemare în judecată. De asemenea, solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise.

Curtea rămâne în pronunțare în principal, pe cererea de sesizare a ICCJ, iar în subsidiar pe cele două recursuri și pe cererea de renunțare în parte a cererii de chemare în judecată.

**CURTEA**

*Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, constată următoarele :*

Prin sentința nr. .... din data de ..... Tribunalul Prahova a admis în parte acțiunea având ca obiect „litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999) - disjuns din dosar nr. 2909/3/2020”, formulată de reclamantul ....., în contradictoriu cu pârâții ....., a obligat pârâții să acorde reclamantului drepturile salariale reprezentate de indemnizația de grad profesional, pentru viitor, precum și pentru trecut pentru ultimii trei ani și să plătească reclamantului dobânda legală aferentă drepturilor salariale reprezentate de indemnizația de grad profesional calculată până la data plății efective. A respins în rest cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată și a luat act că reclamantul a solicitat cheltuieli de judecată pe cale separată.

*Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâții ....., criticând-o pentru nelegalitate, solicitând admiterea căilor de atac promovate și casarea hotărârii, cu consecința respingerii cererii de chemare în judecată, invocându-se cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 NCPC.*

La termenul din 2 ....., intimatul – reclamant ..... a depus la dosar cerere de sesizarea a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea o rezolvare a unor chestiuni de drept, respectiv „aplicarea dispozițiilor art. 120 alin. (4) din Codul Silvic, respectiv dacă personalul silvic beneficiază de indemnizația de grad profesional în absența elaborării hotărârilor de guvern, normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici prevăzute de Codul Silvic?”

În motivarea cererii s-a arătat că în fapt, la data 03.02.2020 împreună cu alți colegi din cadrul Gărzilor Forestiere a formulat cererea de chemare în judecată ce a format inițial dosarul pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal. În dosarul ..... la termenul din 22.07.2020, Tribunalul București a dispus disjungerea cererii de chemare în judecată și formarea unui nou dosar în care a amânat pronunțarea pentru data ....., iar în urma disjunerii s-a constituit dosarul ..... la nivelul Tribunalului București - Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în cadrul acestui dosar Tribunalul București prin sentința civilă nr. .... a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Prahova - Secția de contencios administrativ și fiscal.

A mai precizat intimatul că prin sentința civilă nr. .... Tribunalul Prahova - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus: „Admite, în parte, acțiunea. Obligă pârâții să acorde reclamantului drepturile salariale reprezentate de indemnizația de grad profesional, pentru viitor, precum și pentru trecut pentru ultimii trei ani. Obligă pârâții să plătească reclamantului dobânda legală aferentă drepturilor salariale reprezentate de indemnizația de grad profesional calculată până la data plății efective. Respinge în rest cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată. Ia act că reclamantul solicită cheltuieli de judecată pe cale separată. Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare; cererea de recurs se depune la Tribunalul Prahova. Pronunțată în ședință publică azi, ....., iar pentru soluționarea cererii introductive de instanță astfel cum a fost formulată este necesară dezlegarea chestiunii de drept prezentate mai-sus de către instanța supremă, potrivit dispozițiilor art.519 C.pr.civ, cererea de sesizare fiind admisibilă.

În opinia intimatului sunt întrunite toate condițiile prevăzute de art. 519 C.proc.civ. pentru sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea o rezolvare a acestei chestiuni, respectiv:

1) chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

2) existența unei chestiuni de drept; problema pusă în discuție trebuie să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite;

3) chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei; noțiunea de "soluționare pe fond" trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

4) chestiunea de drept să fie nouă;

5) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

Astfel, se constată că litigiul în legătură cu care a fost formulată sesizarea este în curs de judecată, cererea fiind adresată Curții de Apel Ploiești - Secția de contencios-administrativ și fiscal, instanță investită cu soluționarea căii de atac a recursului, urmând să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care este definitivă.

De asemenea, cauza care face obiectul judecății în recurs se află în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Ploiești, investit să o soluționeze; litigiul a fost soluționat, în primă instanță, de către Tribunalul Prahova - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ceea ce conferă competență Curții de Apel Ploiești să judece în ultimă instanță calea de atac exercitată. Este îndeplinită și condiția referitoare la relația dintre dezlegarea dată chestiunii de drept și soluționarea pe fond cauzei, astfel cum a fost interpretată această condiție. Astfel, interpretarea ce urmează să fie data de către instanța supremă vizează direct fondul cauzei prin prisma cererii reclamantului de a i se acorda aceste drepturi și pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019.

Totodată, se constată a fi îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării, care, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate. Astfel, dispozițiile care ar putea suscita interpretări diferite sunt cuprinse în Legea nr.46/2008, iar examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat o practică unitară și constantă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei jurisprudențe neunitare.

A menționat intimatul că până la acest moment practica este majoritară în sensul de a acorda acest drept și în lipsa normelor subsecvente de aplicare, problema de drept ce se solicită a fi dezlegată are un caracter real și serios, opiniile divergente în materie, întemeiate pe argumente derivând din interpretarea coroborată a acelorași texte de lege, conferind chestiunii litigioase un grad suficient de mare de dificultate.

De asemenea, intimatul a precizat că textul art. 519 din Codul de procedură civilă mai prevede condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sau să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Analizând îndeplinirea acestei condiții, se constată că, în legătură cu interpretarea dispozițiilor art. 120 alin. 4 din Codul Silvic, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a statuat asupra problemelor de drept ce constituie obiect al sesizării și nu a pronunțat vreo decizie în Complet pentru soluționarea unui recurs în interesul legii.

În opinia intimatului, sesizarea întrunește cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât se impune a se da eficiență mecanismului de unificare reprezentat de pronunțarea unei hotărâri prealabile, în vederea atingerii dezideratului acestei instituții procesuale, respectiv preîntâmpinarea soluționării diferite a unei chestiuni de drept de către instanțele judecătorești (control a priori), determinând și efectul asigurării securității raporturilor juridice.

De asemenea, necesitatea pronunțării cu privire la această chestiune de drept rezultă și din faptul că există instanțe de judecată care au respins cererile formulate de colegi ai intimatului reclamant, care au statutul de personal silvic motivând că pot acorda indemnizația de grad profesional doar începând perioada pentru care se aplică Legea nr. 234/2019.

*Curtea examinând cererea de sesizare a ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept invocate de intimatul - reclamant, constată următoarele:*

Sesizarea instanței supreme privind dezlegarea unei chestiuni de drept constituie un nou mecanism de asigurare a unei practici judiciare unitare, complementar și distinct de instituția recursului

în interesul legii. Mecanismul a fost inspirat din alte legislații, cu precădere din cea canadiană, fiind însă adaptat la realitățile sistemului judiciar românesc.

Acest mijloc procedural prevăzut pentru unificarea jurisprudenței se deosebește de recursul în interesul legii prin aceea că este „o măsură reactivă împotriva practicii neunitare”, sesizarea instanței supreme putând conduce la preîntâmpinarea unor erori judiciare din partea instanțelor judecătorești.

Într-o altă accepțiune, sesizarea pentru pronunțarea hotărârii prealabile reprezintă o procedură ce poate fi utilizată exclusiv pe parcursul judecării unui litigiu în cadrul căruia se pune în discuție, se invocă o problemă de drept, a cărei rezolvare este hotărâtoare pentru soluționarea acelei cauze.

În fine, potrivit unei definiții exhaustive, este surprins un instrument procesual cu două funcțiuni: pe de o parte, previne formularea de recursuri în interesul legii, iar, pe de altă parte, efectele sale juridice se răsfrâng și asupra soluției ce se va pronunța în cauza în care a fost formulată sesizarea.

Obiectul sesizării îl constituie o chestiune (problemă) de drept ce trebuie să întrunească o serie de condiții (enumerate în art. 519 C. proc. civ.):

a) Să fie formulată în legătură cu o judecată aflată în curs.

b) Judecata indicată la lit. a) să fie pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, a unei curți de apel ori a unui tribunal, iar acestea să fie investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

c) Lămurirea chestiunii de drept să fie determinantă în ce privește soluționarea pe fond a cauzei în care a fost ridicată.

d) Să fie nouă, asupra ei să nu fi statuat Înalta Curte de Casație și Justiție și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

Astfel, se constată că litigiul în legătură cu care a fost formulată sesizarea este în curs de judecată, cererea fiind adresată Curții de Apel Ploiești - Secția de contencios-administrativ și fiscal, instanță investită cu soluționarea căii de atac a recursului, urmând să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care este definitivă.

De asemenea, cauza care face obiectul judecării în recurs se află în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Ploiești, investit să o soluționeze; litigiul a fost soluționat, în primă instanță, de către Tribunalul Prahova - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ceea ce conferă competență Curții de Apel Ploiești să judece în ultimă instanță calea de atac exercitată. Este îndeplinită și condiția referitoare la relația dintre dezlegarea dată chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei, astfel cum a fost interpretată această condiție. Astfel, interpretarea ce urmează să fie data de către instanța supremă vizează direct fondul cauzei prin prisma cererii reclamantului de a i se acorda aceste drepturi și pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019.

Pentru a putea face obiectul sesizării instanței supreme, problema de drept trebuie să fie veritabilă, putându-se concretiza în următoarele probleme: modalități diferite de interpretare a unui text de lege, textul este incomplet (nu acoperă toate situațiile de facto), există sincope în corelarea cu celelalte dispoziții legale în vigoare sau a devenit caduc.

Mai mult, nu este suficientă formularea unei simple întrebări privitoare la interpretarea unui text de lege, ci este obligatoriu a se indica în concreto ce neclarități împiedică aplicarea acestuia.

Referitor la prescripția ca asupra problemei să nu fi statuat Înalta Curte de Casație și Justiție, în doctrină s-a subliniat importanța distingerei asupra contextului în care s-a pronunțat aceasta, în sensul că pronunțarea asupra unei chestiuni de drept printr-o decizie de speță nu poate echivala cu o „statuare”, întrucât există premisele ca mai multe complete ale instanței supreme să dea soluții diferite în legătură cu aceeași problemă. Ca atare, pentru a fi îndeplinită condiția, se impune ca dezlegarea dată chestiunii de drept să nu fi fost deja tranșată printr-o altă hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii.

Per a contrario, în ipoteza în care instanța supremă a pronunțat în privința problemei de drept un număr însemnat de decizii de speță, care să indice existența unei jurisprudențe constante, este improbabilă îndeplinirea condiției privind lipsa statuării și, în cele mai multe cazuri, și cea a noutății.

În speță, intimatul – reclamant ..... a depus la dosar cerere de sesizare a ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri care să dea o rezolvare următoarei chestiuni de drept, respectiv „

aplicarea dispozițiilor art. 120 alin. (4) din Codul Silvic, respectiv dacă personalul silvic beneficiază de indemnizația de grad profesional în absența elaborării hotărârilor de guvern, normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici prevăzute de Codul Silvic ?"

În motivarea cererii s-a arătat că în fapt, la data 03.02.2020 împreună cu alți colegi din cadrul Gărzilor Forestiere a formulat cererea de chemare în judecată ce a format inițial dosarul pe rolul Tribunalului București - Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal. În dosarul la termenul din , Tribunalul București a dispus disjungerea cererii de chemare în judecată și formarea unui nou dosar în care a amânat pronunțarea pentru data 23.07.2020, iar în urma disjungerii s-a constituit dosarul la nivelul Tribunalului București - Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în cadrul acestui dosar Tribunalul București prin sentința civilă nr. a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Prahova - Secția de contencios administrativ și fiscal.

A mai precizat intimatul că prin sentința civilă nr. Tribunalul Prahova - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus: „Admite, în parte, acțiunea. Obligă pârâții să acorde reclamantului drepturile salariale reprezentate de indemnizația de grad profesional, pentru viitor, precum și pentru trecut pentru ultimii trei ani. Obligă pârâții să plătească reclamantului dobânda legală aferentă drepturilor salariale reprezentate de indemnizația de grad profesional calculată până la data plății efective. Respinge în rest cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată. La act că reclamantul solicită cheltuieli de judecată pe cale separată. Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare; cererea de recurs se depune la Tribunalul Prahova. Pronunțată în ședință publică azi, iar pentru soluționarea cererii introductive de instanță astfel cum a fost formulată este necesară dezlegarea chestiunii de drept prezentate mai-sus de către instanța supremă, potrivit dispozițiilor art.519 C.pr.civ, cererea de sesizare fiind admisibilă.

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost precedată de dezbateri contradictorii iar prin prezenta încheiere se va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor reclamate de art. 519 C. proc. civ., prin încheiere nesusceptibilă de nicio cale de atac.

Referitor la obiectul sesizării ce constă în modalitatea de aplicare a dispozițiilor art. 120 alin. (4) din Codul Silvic, respectiv dacă personalul silvic beneficiază de indemnizația de grad profesional în absența elaborării hotărârilor de guvern, normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici prevăzute de Codul Silvic ?",

Curtea reține că prin textul de lege se stabilesc următoarele:

„Art. 120 - (1) Personalul silvic de toate gradele este obligat să poarte, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, uniforma și însemnele distinctive stabilite prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(2) Uniforma și însemnele prevăzute la alin. (1) se asigură gratuit de angajator, fără a fi impozitate, iar pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se asigură gratuit, prin bugetul acesteia.

(3) Gradele profesionale, drepturile și îndatoririle personalului silvic se stabilesc prin statutul personalului silvic, aprobat prin lege specială.

(4) Indemnizațiile aferente gradelor profesionale pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și subunitățile teritoriale ale acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod.

(5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice de regim, al structurilor silvice de rang superior, al Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază. (...)"

În speță, conform adeverinței nr. (f. 12), reclamantul a fost angajat în cadrul instituție pârâte în funcția publică de consilier, clasa I, grad profesional superior,

gradația 3, la Direcția de Implementare și Avizare – Compartimentul Programe de finanțare pentru creșterea suprafețelor de pădure și programe finanțate de UE, începând cu data de 22.03.2017, în baza Deciziei nr. 42/22.03.2017, iar pentru exercitarea atribuțiilor stabilite în fișa postului aferente actului administrativ de numire, au fost solicitate studii de nivel superior, în specialitatea silvicultură/exploatarea forestiere.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat obligarea pârâților la acordarea indemnizației de grad pentru trecut prin raportare la ultimii trei ani, în temeiul art. 127 punct 4 din Legea nr. 46/2008; acordarea indemnizației de grad profesional și pentru viitor până la încetarea raportului de muncă și acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale până la încasarea efectivă a sumelor datorate.

Cu privire la perioada pentru care reclamantul solicită acordarea indemnizației de grad, tribunalul a reținut că, acesta solicită acordarea indemnizației menționate prin raportare la ultimii trei ani, respectiv din luna februarie, anul 2017 (în condițiile în care cererea de chemare în judecată a fost introdusă pe rolul Tribunalului București la data de 03.02.2020).

În ceea ce privește reglementarea aplicabilă în anul 2017, conform prevederilor art. 120 alin. (4) din Legea nr. 46/2008, *"(4) Indemnizațiile aferente gradelor profesionale pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și subunitățile teritoriale ale acesteia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod."*

Deși prin dispozițiile menționate, s-a prevăzut acordarea indemnizației de grad prin hotărâre a Guvernului, nu a fost emisă o astfel de hotărâre a Guvernului, până în anul 2019, când, prin art. 1 pct. 17 [corespunzător art. 22 alin. (3)-(6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000] din Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, s-a prevăzut că *"(3) Sumele necesare pentru acordarea indemnizației de grad profesional prevăzute la alin. (2) se calculează, anual, prin înmulțirea valorii salariului minim brut garantat în plată la nivel național cu coeficientul k prevăzut pentru fiecare grad și pentru fiecare gradație."*

*(4) Valorile coeficientului k sunt prevăzute în anexa nr. 2.*

*(5) Sumele necesare pentru acordarea indemnizației de grad profesional prevăzute la alin. (2) se asigură de către angajator din bugetul propriu.*

*(6) În situația în care personalul silvic se află în raporturi de muncă cu două sau mai multe entități din cele prevăzute la art. 2, beneficiază de o singură indemnizație de grad profesional care se acordă de angajatorul la care are funcția de bază."*

Din probatoriul administrat în cauză, nu rezultă că pârâții ar fi acordat reclamantului indemnizația de grad solicitată prin cererea de chemare în judecată deși, potrivit celor reținute prin sentința recurată, aveau această obligație legală încă din anul 2017, conform prevederilor art. 120 alin. (4) din Legea nr. 46/2008.

Astfel, tribunalul a reținut că deși legea menționată a prevăzut temeiul legal primar pentru adoptarea hotărârii Guvernului prin care să se stabilească indemnizațiile aferente gradelor profesionale pentru personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și subunitățile teritoriale ale acesteia, conform prevederilor art. 108 alin. (2) din Constituția României și art. 42 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, pârâțul ..... nu și-a îndeplinit obligația legală conform art. 5 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, de a iniția și supune spre aprobare Guvernului hotărârea de stabilire a indemnizațiilor de grad menționate.

De asemenea, tribunalul a reținut că nici după ce această indemnizație a fost reglementată doar la nivel primar, prin Legea nr. 234/2019, pârâții nu au acordat reclamantului această indemnizație, iar prin întâmpinarea formulată, pârâta ..... a invocat faptul că ordonatorul principal de credite nu a alocat sumele necesare pentru plata indemnizației de grad.

Având în vedere că indemnizația de grad profesional a fost prevăzută de lege a fi acordată personalului silvic din care face parte și reclamantul, iar pârâții nu au întreprins demersurile necesare și nu au acordat efectiv această indemnizație reclamantului, tribunalul a reținut că cererea reclamantului de acordare a acestei indemnizații pentru viitor, precum și pentru trecut pentru ultimii trei ani este întemeiată.

Având în vedere cele anterior reținute, fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate ale cererii de sesizare, Curtea va admite cererea de sesizare a ICCJ – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulată de intimatul-reclamant ....., în contradictoriu cu recurenții - pârâți ....., sens în care va sesiza ICCJ pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă în aplicarea dispozițiilor art.120(4) din Codul silvic, personalul silvic beneficiază de indemnizația de grad profesional, în absența elaborării H.G, normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici prevăzute de Codul silvic.”

Opinia acestei Curți este în sensul celor reținute de către Tribunal în condițiile în care, la o analiză anterioară a raportului dintre cele două categorii de acte normative, respectiv legislație primară vs legislație secundară, de pildă la infracțiunea de abuz în serviciu s-a statuat că doar nerespectarea dispozițiilor din legislația primară poate atrage întrunirea condițiilor constitutive obiective ale infracțiunii. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. (Decizia CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 405 din 15 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13<sup>2</sup> din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție ).

Or, dacă în acel caz s-a dat valență dispozițiilor din legislația primară, Curtea reține că și în acest caz se poate aprecia în același sens, omisiunea organului executiv de -a transpune în legislația secundară dispozițiile puterii legislative, nefiind aptă a dezavua un drept recunoscut prin legislația primară.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
D ISPUNE:**

Admite cererea de sesizare a ICCJ – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulată de intimatul-reclamant ....., în contradictoriu cu recurenții - pârâți .....

Sesizează ICCJ pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: Aplicarea dispozițiilor art.120(4) din Codul silvic, respectiv dacă personalul silvic beneficiază de indemnizația de grad profesional, în absența elaborării H.G, normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici prevăzute de Codul silvic.

Suspendă judecata recursului până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Pronunțată în ședință publică azi, 2017

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red. /Tehn.

5 ex./

Dosar fond nr. 1000/2017 - Tribunalul Prahova

Jud. fond –

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 312

